

[Brorsen.]

er naturligvis, om man fortsat skal lade Forbudet gælde ogsaa for ganske upolitiske Foreninger, og i saa Henseende har Venstren den Anskuelse, at dette Spørgsmaal i hvert Fald nøje maa undersøges i det Udvalg, som vi ønsker nedsat om Sagen. Vi har nemlig den Opfattelse, at det vilde være særdeles ønskeligt, om Spejderforeningerne — det er jo en international Bevægelse — kunde blive undtaget fra Forbudet. Jeg anerkender naturligvis den betydningsfulde Ændring, at man har sat Aldersgrænsen op fra 14 til 16 Aar, men det er dog et Spørgsmaal, om man ikke fuldstændig kunde undtage dem fra Lovens Bestemmelser. Det mener jeg i hvert Fald, man bør undersøge i Udvalget, og kan det lade sig gøre, er vi meget med paa det fra Venstres Side.

I øvrigt finder jeg ikke Grund til at gentage alt det, der blev sagt for et Aars Tid siden. Der er dog et Spørgsmaal, som vi gerne vil have lidt Klaring paa i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, nemlig Spørgsmaalet om de frivillige Korps. Jeg ønsker ikke at rejse nogen Debat her ved første Behandling, men hvad jeg er interesseret i, det er at faa lidt mere at vide, end jeg ved, om de mellem Forsvarsministeren og de frivillige Korps førte Forhandlinger — om, hvad Resultat man er kommet til.

De Par Ting, jeg har nævnt her, vil efter min Mening kunne oplyses i et Udvalg, og vi ønsker derfor gerne en ganske kort Udvalgsbehandling af Forslaget.

Christmas Møller: Det her foreliggende Lovforslag forlænger for 1935 og 1936 den gældende Lov af 12. April 1933 om Forbud mod at bære Uniform, kun med den Ændring, at Aldersgrænsen for Medlemmer af Idrætsforeninger og lignende Sammenslutninger forhøjes fra 14 til 16 Aar. Jeg vil for mit og mit Partis Vedkommende gerne sige, at vi er ikke enige i de Betragtninger, som de ærede Medlemmer Hr. Alsing Andersen og Hr. Brorsen fremsatte om, at denne Lov har virket tilfredsstillende. Jeg ved ikke, hvorpaa de bygger noget saadant. Jeg ser ganske vist, at Justitsministeren i sine Bemærkninger til Lovforslaget skriver, at Politidirektøren i København og Politiajudanten i de sønderjyske Landsdele har fremsat Udtalelser, som viser, at Lovens Virkninger har været gode, men det kan virkelig ikke øve nogen som helst Indflydelse paa os, for disse Udtalelser er naturligvis ministerielle, og de kan jo ikke være andet. De kan jo ganske simpelt ikke være andet, og det kan i hvert

Fald Justitsministeren ikke sige noget til; for jeg husker meget tydeligt, at da dette Lovforslag blev gennemført i 1933 og vi i et Udvalg ønskede at spørge Politichefen om hans Anskuelse, saa fik vi slet ikke Lov dertil. Nej, sagde den højtærede Justitsminister, det maatte virkelig være over Justitsministeren, Svaret skulde gives, og da vi, om jeg saa maa sige meget stærkt spurgte netop om Politichefens virkelige, egen Mening, kunde vi ikke — jeg tror, det ærede Medlem Hr. Vagn Bro husker dette meget nøje — faa nogen Besked. Derfor synes jeg, det er uberettiget af den højtærede Justitsminister at — hvad skal jeg sige — udlevere et Par højt ansete Embedsmænd paa den Maade, som han gør, da Forholdet jo dog er dette, at paa den, der har haft med denne Sag at gøre i Udvalget, kan disse Erklæringer ikke gøre noget Indtryk. Vi kan ikke se, og jeg synes ikke, man har oplyst noget som helst om, hvorledes denne Lov har virket heldigt.

I Gaar havde vi et af de største politiske Slagsmaal, om jeg saa maa sige, der har været her i Landet, og selv om jeg ikke skal benytte dette som et egentligt Argument, henviser jeg dog til, at der under denne Lov baade i 1933 og i 1934, og altsaa endnu saa sent som i Gaar, har været saadanne politiske Slagsmaal.

Det kan dog vel heller ikke undlade at gøre et vist Indtryk paa det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det Blad, som staar ham overmaade nær — det ærede Medlem har i hvert Fald været Medlem af dets Bestyrelse og er det vistnok stadig —, nemlig „Vestkysten“, for ganske nylig har skrevet saaledes — jeg beder om Tilladelse til et Citat; jeg citerer det fra K. U.'s Kampblad. „Vestkysten“ skriver:

„Vi har faaet specielle Urolove, men hvad har de hjulpet? Intet. Vi har faaet Uniformsforbud; hvad har det betydet i Praksis? Intet. Der er kun sket det, at det har været vanskeligere at skelne de forskellige Bander fra hinanden.“

Derved tænker man naturligvis paa nogle ganske bestemte politiske Retninger, derom kan der jo slet ingen Tvivl være!

Jeg er enig i den Betragtning, at Uniformsforbudet har virket modsat sin Hensigt, og at det havde været bedre, om man havde haft Tilladelse til at bære Uniform, og jeg tror ikke, man har Lov at sige, at man slet ikke har forsøgt nogen Argumentation til Fordel derfor. Jeg vil henvise til alle de Synspunkter, der i sin Tid blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Pürschel og